

stuk **1529** (2011-2012) – Nr. 18
ingediend op 5 juli 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging van het tarief
op het recht op verdelingen en gelijkstaande overdrachten

Amendementen

voorgesteld na indiening van het verslag

Stukken in het dossier:

- 1529** (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2 t.e.m. 4: Amendementen
 - Nr. 5: Advies van het Rekenhof
 - Nr. 6: Advies van de Raad van State
 - Nr. 7: Amendementen
 - Nr. 8: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State
 - Nr. 9: Advies van de Raad van State
 - Nr. 10: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State
 - Nr. 11: Advies van de Raad van State
 - Nr. 12: Amendementen
 - Nr. 13: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
 - Nr. 14: Verslag
 - Nr. 15: Reflectienota
 - Nr. 16: Reflectienota + Erratum
 - Nr. 17: Amendementen

AMENDEMENT Nr. 17

**voorgesteld door de heren Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete
na indiening van het verslag**

Artikel 3

- A. In de voorgestelde tekst van artikel 111bis, tweede lid, op de derde regel, het woord “wettelijke” en op de derde tot de zesde regel, de zinsnede “overeenkomstig artikel 1476, §2, van het Burgerlijk Wetboek, op voorwaarde dat de personen op de dag van de beëindiging van de wettelijke samenwoning ten minste een jaar ononderbroken met elkaar wettelijk samenwoonden” schrappen.**
- B. In de voorgestelde tekst van artikel 111bis, derde lid, op de eerste regel, het woord “wettelijk” schrappen.**
- C. In de voorgestelde tekst van artikel 111bis, na het tweede lid, een nieuw lid invoegen, dat luidt als volgt:**

“Voor de toepassing van dit artikel wordt onder samenwoning verstaan:

- 1° de personen die overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel Vbis, van het Burgerlijk Wetboek, met elkaar wettelijk samenwonen;*
- 2° de personen die ten minste een jaar ononderbroken samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren.”.*

VERANTWOORDING

Het is sedert meer dan vijftien jaar de tendens in de decreetgeving gehuwden en samenwonenden op een gelijke manier te behandelen. Het voorliggend ontwerp van decreet schijnt met deze tendens te willen breken. Door middel van het goedgekeurde amendement nr. 8 legt het in artikel 3 een bijkomende voorwaarde van een jaar samenwonen op aan wettelijke samenwoners, en sluit feitelijk samenwonenden zelfs volledig uit van het abattement. Ook de kinderen van feitelijk samenwonenden worden volledig uitgesloten, alsof ze niet bestaan en alsof het geen kinderen zijn zoals alle andere. Dit is sociaal compleet onaanvaardbaar.

Nochtans is het beter voor de duidelijkheid en juridische eenvormigheid van decretale regelingen om zoveel mogelijk dezelfde definities te gebruiken. De indieners van dit amendement stellen daarom voor om de definitie van samenwonenden over te nemen, zoals ze is gesteld in artikel 48 van het Wetboek der Successierechten. Daarover zijn destijds de debatten gevoerd, waarna men tot deze bepaling is gekomen. Nu opnieuw een ongelijke behandeling invoeren voor het recht op verdelingen en gelijkstaande overdrachten, zou enkel maar verwarring en rechtsongelijkheid scheppen.

In hun toelichting verdedigen de indieners van het goedgekeurde amendement nr. 8 de ongelijke behandeling tussen gehuwden en wettelijk samenwonenden met het argument dat er een “niet denkbeeldig risico bestaat op een oneigenlijk gebruik van de wettelijke samenwoning om ook van de vermindering te genieten.”. De indieners van dit amendement vragen zich af wat dit bedoelde oneigenlijk gebruik dan wel zou kunnen zijn. Het feit op zich dat een koppel dat samenwoont samen een huis gekocht of gebouwd heeft, toont toch wel aan dat men hier kan spreken over een duurzame band. Niemand koopt een woning samen met een andere persoon wanneer er geen sprake is van een relatie, en sluit dan snel een samenlevingscontract af om bij de verdeling ervan van het abattement (ter waarde van 1250 euro) te kunnen genieten.

■

AMENDEMENT Nr. 18

**voorgesteld door de heren Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete
na indiening van het verslag**

Artikel 3

- A. In de voorgestelde tekst van artikel 111bis, eerste lid, op de derde regel, het getal “50.000” vervangen door het getal “180.000”.**
- B. In de voorgestelde tekst van artikel 111bis, tweede lid, op de tweede regel, het getal “50.000” vervangen door het getal “180.000”.**
- C. In de voorgestelde tekst van artikel 111bis het derde lid schrappen.**
- D. In de voorgestelde tekst van artikel 111bis, vierde lid, c) schrappen.**

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt een compromis te vinden tussen sommige partijen van de meerderheid, die een verhoging van de verdelingstaks willen invoeren, en de oppositie en ook sommige partijen van de meerderheid, die de verdelingstaks in geval van echtscheiding willen afschaffen.

Daarom stellen de indieners van dit amendement voor het abattement op te trekken van 50.000 euro naar 180.000 euro en het bijkomend abattement per kind te schrappen.

De redenen voor dit laatste zijn dat het enerzijds nogal cynisch is dat echtscheidingen en de daarmee gepaard gaande verdeling financieel aantrekkelijker worden naarmate er meer kinderen zijn, en anderzijds omdat het blijkbaar moeilijk te definiëren valt welke kinderen juist bedoeld worden. Zonder twijfel bedoelden de indieners van het goedgekeurde amendement nr. 8 “de kinderen die leven in het gezin dat gevormd wordt door de partners die hun relatie beëindigen” en waarschijnlijk zelfs “de kinderen die bij de partner blijven wonen die de woning overneemt”. Maar er wordt enkel gesproken over het “hebben van kinderen die recht geven op kinderbijslag”. Het hebben van kinderen op zich betekent evenwel niet dat men er ook voor zorgt. Het is best mogelijk dat men verschillende kinderen heeft die volledig door iemand anders, bv. door een ex-partner worden opgevoed en met wie men geen enkele band meer heeft. In een extreem geval zouden de kinderen zelfs kunnen geplaatst zijn en toch meetellen voor het abattement. De indieners van dit amendement denken niet dat dat de bedoeling van de indieners van amendement nr. 8 geweest is.

Ook het feit dat kinderen die weliswaar deel uitmaken van het gezin, maar een eigen inkomen hebben dat net te hoog is om nog recht te geven op kinderbijslag, niet meetellen, is eveneens een niet te verantwoorden onderscheid. Zij lijden even goed als de andere kinderen financieel en emotioneel onder een scheiding.

Eveneens kan men niet stellen dat het niet hebben van kinderen voor iedereen een bewuste keuze is geweest. Ongewild kinderloze koppels moeten dan ook niet financieel gestraft worden.

Een ander probleem zijn gehandicapte kinderen, aan wie de indieners van het amendement nr. 8 blijkbaar niet gedacht hebben. Gehandicapte kinderen krijgen maar kinderbijslag tot de leeftijd van 21 jaar. Daarna tellen zij volgens de tekst van amendement nr. 8 dus niet meer mee voor het bijkomend abattement van 20.000 euro. De indieners van dit amendement nemen aan dat het waarschijnlijk nooit de wil van de indieners van amendement nr. 8 is geweest deze groep uit te sluiten, maar dit is sociaal compleet onaanvaardbaar.

Al deze voorbeelden tonen aan hoe moeilijk het is om de kinderen die men bedoelt op een juiste manier te definiëren. Om al deze redenen lijkt het de indieners van dit amendement, ook administratief, eenvoudiger het criterium “het louter hebben van kinderen” weg te laten. Het is trouwens een criterium dat inzake verdelingen nooit heeft bestaan.

Wanneer het abattement dan opgetrokken wordt tot 180.000 euro komen we tot de vrij realistische situatie dat mensen met een kleine woning niets betalen. Voor huizen of appartementen tussen de 180.000 en 300.000 euro loopt de verdelingstaks progressief op tot 1%, om voor een woning van 300.000 euro precies evenveel als nu te bedragen. 300.000 euro is een realistische prijs voor een woning vandaag de dag. Vanaf woningen boven de 300.000 euro wordt de verdeling duurder dan in het oude systeem; dat zijn toch al de wat luxueuzere woningen.

Met dit compromisvoorstel proberen de indieners van dit amendement de wensen van de verschillende partijen te verzoenen. De opbrengst zal lichtjes minder zijn dan met de bepalingen die nu in het ontwerp van decreet zijn opgenomen, maar de economische vooruitzichten en de budgettaire toestand van Vlaanderen zijn ondertussen dermate veranderd dat dit geen probleem kan vormen.

■